

ת"פ 8588/09/18 - מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י נגד אפיק רפאל בן אילן ארמה ע"י

בית משפט השלום בבאר שבע

א' סיוון תשפ"ג
21 מאי 2023

ת"פ 8588-09-18 מדינת ישראל נ' ארמה

לפני	כב' השופט רון סולקין
המאשימה	מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י ב"כ עו"ד שגיא אבנעים
נגד	אפיק רפאל בן אילן ארמה ע"י ב"כ עו"ד אדגר קריסטל
הנאשם	

גזר דין משלים

כתב האישום, הסדר הטיעון וגזר הדין

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין העבירות כדלקמן:

- יצוא, יבוא, מסחר, הספקה של סמים מסוכנים, בניגוד לסעיף 13 + 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973 (שלוש עבירות, שתיים מתוכן בחלופה של סחר בסם מסוכן ואחת - אספקת סם מסוכן);
- החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, עבירה בניגוד לסעיף 7(א) + 7(ג) לאותה פקודה (עבירה אחת).

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן כא/1, בתחילת חודש אוגוסט 2018, בתאריך שאינו ידוע למאשימה במדויק, שוחח הנאשם עם מטיאס גיברג (להלן: "מטיאס"), והשניים קבעו, כי מטיאס ישמש "משלוחן" לצורך אספקת סמים ללקוחות של הנאשם, ובתמורה, הנאשם יספק למטיאס סמים לצריכתו העצמית.

במספר מועדים, במהלך חודש אוגוסט 2018, בתאריכים שאינם ידועים במדויק למאשימה, בבאר שבע, קיבל הנאשם הזמנות באמצעות תכנת "טלגרם", מאנשים שונים אשר זהותם אינה ידועה (להלן: "הלקוחות"), אשר ביקשו מהנאשם לספק להם סמים מסוכנים מסוג קנביס (להלן: "הסמים"), במשקל ובתמורה לסכומי כסף שאינם ידועים למאשימה.

סמוך לאחר שהנאשם קיבל את ההזמנות, נתן הנאשם למטיאס את הסמים שהוזמנו, ביחד עם הצילומים של הלקוחות, וכתובות של מקומות מפגש. מטיאס העביר ללקוחות את הסמים באמצעות רכבו, נתן ללקוחות את הסמים, גבה מהם

את התשלום עבור הסמים ונתן את הכסף לנאשם.

בתמורה לאספקת הסמים שביצע מטיאס עבור הנאשם, סיפק הנאשם למטיאס סם מסוכן מסוג קנביס, במשקל שאינו ידוע למאשימה, ללא היתר כדן.

ביום 02.09.18, בשעה שאינה ידועה למאשימה במדויק אך לפני השעה 21:29, ביצע מטיאס משלוח עבור הנאשם, של סם מסוכן מסוג קנביס, במשקל שאינו ידוע למאשימה, ללקוח המתגורר בנתיבות, ולאחר מכן העביר לנאשם את הכסף שקיבל מהלקוח בעבור הסם.

בתמורה לכך, סיפק הנאשם למטיאס סם מסוכן מסוג קנביס, במשקל שאינו ידוע למאשימה וללא היתר כדן.

ביום 02.09.18, סמוך לשעה 21:29, הגיע מטיאס עם רכבו לשכונת נאות לון, רח' עכו ליד בית 38 בבאר שבע, ולאחר שנפגש עם הנאשם, נתן הנאשם למטיאס שתי יחידות של סם מסוכן מסוג קנביס במשקל נטו של 14.4 גרם וסיגריה מאולתרת ובתוכה סם מסוכן מסוג קנביס.

בהמשך ובסמוך לכך, לאחר שירד הנאשם מרכבו של מטיאס, הגיעו שוטרים שהוזעקו למקום ועצרו את הנאשם ואת מטיאס.

באותו מעמד, החזיק הנאשם שתי יחידות של סם מסוכן מסוג קנביס במשקל 1.8923 גרם שלא לצריכתו העצמית וללא היתר כדן, וכן, החזיק הנאשם, בתוך שיחים, צמוד לחומת בית הכנסת ע"ש יאיר מזוז ברח' עכו בבאר שבע, ב-11 יחידות של סם מסוכן מסוג קנביס, במשקל כולל של 70.2 גרם וכן ב-14 סיגריות שהכילו סם מסוכן מסוג קנביס, שלא לצריכתו העצמית, ללא היתר כדן או ברישיון מאת המנהל.

בין הצדדים נקשר הסדר טיעון, אשר לא כלל הסכמה לענין העונש, במסגרתו תוקן כתב האישום, והנאשם הודה והורשע בעבירות שבכתב האישום המתוקן.

ביום 18.03.21, הודיעו ב"כ הצדדים, כי הגיעו להסכמה אף בנוגע לעונש, ועתרו במשותף לגזור על הנאשם את העונשים כדלקמן: הארכת מאסר מותנה בן 8 חודשים במסגרת ת"פ 38345-12-17; של"צ בהיקף 300 שעות; צו מבחן למשך שנה; קנס בסך 5,000 ₪.

בית המשפט גזר את עונשו של הנאשם בהתאם להסכמות הצדדים, תוך שהבהיר לו, כי אי ריצוי שעות השל"צ או אי שיתוף פעולה עם תנאי צו המבחן, יובילו להפקעת צו השל"צ וצו המבחן ולדין מחדש בנוגע לעונש ובית המשפט יגזור את עונשו בתוך גדר מתחם הענישה ההולם.

ביום 01.12.21, הגיש שירות המבחן למבוגרים בקשה לעיון חוזר בצו השל"צ וצו המבחן שהוטלו על הנאשם, זאת על רקע התנהלותו ואי בהירות בנוגע לשימוש בסמים. הובהר, כי הנאשם טרם החל לרצות את צו השל"צ, וכן נמסר, כי הנאשם לא התייצב לבדיקות לאיתור שרידי סם אליהן הוזמן, למעט אחת, בה נמצאו שרידי סם.

בית המשפט קבע דיון במעמד הצדדים, אך מספר ימים בטרם הדיון שנקבע, ביום 14.04.22, הגיש שירות המבחן הודעת עדכון, ממנו עולה, כי בשיחה שנערכה עם הנאשם, הביע הסכמתו להתחיל לרצות את צו השל"צ ולהשתלב בהליך טיפולי במסגרת צו המבחן.

בשלב זה, עם מינוי המותב הדין בתיק לבית המשפט המחוזי, נותב התיק לפני מותב זה והבקשה הועברה לפניו.

בהתאם להחלטת בית המשפט, הוגשה תגובת ההגנה בנוגע לבקשת שירות המבחן, ואילו התביעה, בחרה שלא להגיב. לפיכך, ביום 24.04.22, האריך בית המשפט את תוקף הצו למשך שנה נוספת.

אלא, שביום 23.08.22, הגיש שירות המבחן למבוגרים בקשה שניה להפקעת צו של"צ וצו מבחן וציין, כי הנאשם טרם החל לרצות את צו השל"צ, ובשל שימוש חוזר בסמים, הופסק ההליך הטיפולי במסגרת צו המבחן.

בהתאם להחלטת בית המשפט, הוגשה תגובת ההגנה, אשר ביקשה להצטרף לבקשת שירות המבחן, ואילו תגובת התביעה - לא הוגשה.

לפיכך, מצא בית המשפט להפקיע את צו השל"צ, ובמקומו, להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה נוספת, תוך שהובהר לנאשם, כי אי שיתוף פעולה עם תנאי צו המבחן תביא להפקעתו ולהשתת עונש חלופי, אשר יביא בחשבון גם את אי שיתוף הפעולה עם צו השל"צ.

ביום 15.01.23, הגיש שירות המבחן למבוגרים בקשה שלישית להפקעת צו המבחן, ומסר, כי הנאשם השתלב בקהילה טיפולית, אולם ניסה לזרז את סיום הטיפול, ולבסוף, עזב את המסגרת הטיפולית על דעת עצמו וללא אישור הצוות המטפל.

לאור האמור, קבע בית המשפט דיון בבקשה להפקעת צו המבחן ולאחר שהוחלט להפקיעו, נשמעה פרשת העונש.

מכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

התביעה הפנתה לגזר הדין (ת/2) להוכחת מאסר מותנה, אותו הגישה במסגרת פרשת העונש לפני המותב הדין בתיק דאז - הנאשם נדון, במסגרת ת"פ 38345-12-17, בין היתר, לעונש מאסר על תנאי בן 8 חודשים, שלא יעבור עבירת סמים מסוג פשע למשך שלוש שנים.

בנוסף, במסגרת פרשת העונש לפני מותב זה, הגישה התביעה גיליון רישום פלילי עדכני של הנאשם (ת/3) - לחובת הנאשם, הרשעות בטרם הרשעתו בתיק דנן, בעבירות סמים ונשק, עבירת רכוש וכן עבירה של התנהגות העלולה להפר את שלום הציבור.

ההגנה לא הגישה ראיות לעונש.

טענות הצדדים

התביעה טענה, כי לאור שיתוף הפעולה ההתחלתי של הנאשם, הסכימה בעבר, כי ניתן לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקומו, אולם, הנאשם לא שיתף פעולה עם צו המבחן וצו השל"צ ולמעשה, לא התחיל כלל לרצות את שעות השל"צ.

התביעה טענה, כי בית המשפט הלך כברת דרך עם הנאשם והעניק לו מספר רב של הזדמנויות לשתף פעולה עם שירות המבחן למבוגרים, אך הנאשם התעלם מכך והמשיך להמנע מלשתף פעולה.

התביעה טענה, כי הנאשם הוזהר, כי אי שיתוף פעולה עם שירות המבחן יוביל להפקעת צו השל"צ וכן צו המבחן, וכעת, יש לגזור את עונשו בתוך מתחם העונש ההולם.

התביעה עתרה למתחם ענישה הנע בין 12 ועד 24 חודשי מאסר בפועל.

התביעה ביקשה לקחת בחשבון את עברו הפלילי של הנאשם, ולהפעיל את המאסר המותנה (ת/2) בן 8 חודשים, כאשר אין לה עמדה האם להפעילו בחופף או במצטבר.

התביעה ביקשה למקם את עונשו של הנאשם בחלקו האמצעי של מתחם הענישה ההולם וכן להטיל עליו מאסר מותנה ממושך ומרתיע; קנס כספי; פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי.

ההגנה ביקשה לקחת בחשבון, כי הנאשם עבר הליך טיפולי ממושך בטרם נגזר דינו, וסיים את ההליך הטיפולי בהצלחה, ומכאן, שבית המשפט חרג ממתחם העונש ההולם.

לשאלת בית המשפט, כיצד נטען שהנאשם סיים בהצלחה אם הוא לא משתף פעולה ואף חזר להשתמש בסמים, השיבה ההגנה, שבית המשפט רשאי לגזור עונש חלופי אך עליו להתייחס לכל ההליך.

ההגנה ביקשה לקחת בחשבון את חלוף הזמן מאז שנעברו העבירות, במהלכו, לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים.

ההגנה ביקשה להסתפק בהשתתפות קנס כעונש חלופי.

ההגנה טענה, כי לחילופין, יש לקבוע מתחם ענישה, שמתחיל במספר חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות, וניתן להסתפק בהמרת העונש למאסר בדרך של עבודות שירות.

בדברו האחרון של הנאשם מסר, כי הוא מתחרט על התנהלותו. לדבריו, הוא מכור לסמים והוא חזר לצרוך סמים לאחר הטיפול. לדבריו, בכל פעם, "נופל" מחדש חזרה לשימוש בסמים, ומצפה לקבל הזדמנות חדשה ולצאת לדרך חדשה.

דין והכרעה

בית המשפט כבר אמר דברו, לא פעם, בדבר הצורך להילחם בנגע הסמים ובייחוד במי שמפיצים סם מסוכן.

לעבירות אלה השלכות - הן מבחינת שלום הציבור ובריאותו, והן השלכות כלכליות, תוך גלגול כספים לא מדווחים, בהיקף גדול, אשר, בסופו של דבר, מגיעים למימון פשיעה, הימורים ושאר תופעות שליליות הפוגעות בכלכלת המדינה ובחברה.

על אף רוחות שונות הנושבות בתחום זה, גם סם מסוכן מסוג קנביס, הוא חומר ממכר, ששימוש מתמשך בו עלול לגרום נזקים לא קלים בתחום התובנה, תפישת המציאות ובייחוד בתחום התפקודי והתעסוקתי, ומכאן גם - נזקים חברתיים.

על חומרתן של עבירות סחר בסם מסוכן, ראו רע"פ 8695/19 פסו נ' **מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

בית משפט זה שב והדגיש כי על מדיניות הענישה בגין סחר והפצה של סמים מסוכנים, ובכללן סמים הנחשבים כ"סמים קלים", להיות מרתיעה ומשמעותית, וכי יש לראות בחומרה ניסיונות לעשיית רווח כספי באמצעות סחר בסמים אלה

(ההדגשות אינן במקור).

עוד ראו, עפ"ג 53142-12-16 רחמימוב נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים):

עבירות של סחר בסמים מסוכנים הן עבירות חמורות. בית המשפט העליון חזר וקבע, כי הסמים המסוכנים פשטו בקרבנו כנגע חברתי, אשר השלכותיו הרסניות וסכנותיו רחבות היקף. בשל הנזק החברתי רב העוצמה, שגורמת עבירה של סחר בסם מסוכן שלא לצריכה עצמית, זוהי עבירה שכלל לא ראוי שכל המבצע אותה יישא בעונש מאסר בפועל משמעותי וממושך מאחורי סורג ובריח.

(ההדגשה אינה במקור).

עוד ראו ע"פ 211/09 **אזולאי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה משרתת את מטרות הגמול וההרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים.

(ההדגשה אינה במקור).

בית המשפט אמר דברו לא אחת, אף בנוגע לעבירת החזקת סם שלא לצריכה עצמית.

ראו למשל, דברי בית המשפט העליון ביחס לעבירת החזקת סם שלא לצריכה עצמית במסגרת ע"פ 1345/08 **איסטחרוב נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

אין מנוס מהכבדת היד על המחזיקים סמים שלא לצריכה עצמית, שכל בר דעת מבין כי נועדו לצריכת הזולת, קרי, להוספת שמן על מדורת הסמים אשר להבותיה אופפות רבים וטובים, או רבים שהיו טובים. עבירה זו היא תאומתה הסטטוטורית של עבירת הסחר בסמים, אלא שלא ניתן להוכיח לגביה את הסחר עצמו, ונקבע לשתיהן עונשה זהה, עונש מירבי של עשרים שנות מאסר וקנס פי עשרים וחמישה מזה הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, העומד כיום על 202,000 ₪...

על בית המשפט להרתיע היחיד והרבים מפני עבירות הסמים, ולהילחם בתופעה הקשה של נגע הסמים, הצוברת תאוצה בשנים האחרונות.

להלן, תובא סקירה של מדיניות הענישה הנוהגת:

· רע"פ 3627/13 **שדה נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) - המערער הורשע, על פי הודאתו, בשתי עבירות סחר בסם מסוכן מסוג קנאביס, כאשר באישום הראשון, סחר ב-0.87 גרם קנאביס בתמורה ל-80 ₪, ובאישום השני, סחר ב-1 גרם קנאביס, בתמורה ל-80 ₪, לשנים ממכריו. בית משפט השלום בתל אביב גזר על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס, ופסילת רישיון נהיגה בפועל למשך 12 חודשים. ערעורו לבית

המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון - נדחו.

- ת"פ 4309-08-18 **מדינת ישראל נ' מקראי** (לא פורסם) - הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן מסוג קנאביס, מול סוכן משטרה. באישום הראשון, סחר הנאשם ב-0.9 גרם קנאביס בתמורה ל-100 ₪, ובאישום השני, סחר ב-0.4 גרם קנאביס בתמורה ל-100 ₪. בית משפט השלום בבאר שבע קבע מתחם ענישה הנע בין 6 עד 20 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר מותנה בן 10 חודשים, קנס, פסילת רישיון נהיגה בפועל למשך 4 חודשים.
- ת"פ 49876-03-19 **מדינת ישראל נ' שבצוב** (לא פורסם) - הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירה של קשירת קשר לפשע, שבע עבירות של סחר בסם מסוכן ועבירה של החזקת סם לא לצריכה עצמית. בית משפט השלום בבאר שבע קבע, כי בגין עבירה בודדת של סחר בסם מסוכן מסוג קנאביס, יש להעמיד את מתחם הענישה כך שינוע בין 6 עד 18 חודשי מאסר בפועל.
- ת"פ 7994-06-21 **מדינת ישראל נ' ונונו** (פורסם במאגרים) - הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בשלוש עבירות של סחר בסם מסוכן מסוג קנאביס. לפי עובדות כתב האישום המתוקן, מכר הנאשם לחברו, עמו נוהג לצרוך סמים, סם מסוכן בשלוש הזדמנויות שונות, כך שבעסקה הראשונה מכר לו 1 גרם קנאביס תמורת 100 ₪; בעסקה השנייה מכר כמות שאינה ידועה תמורת 250 ₪; ובעסקה השלישית מכר 1 גרם קנאביס תמורת 100 ₪. בשל הנסיבות של המכירה, בטווח של מספר ימים בודדים, לחבר ילדות עמו צורך סמים, במשקל נמוך, מצא מותב זה לקבוע מתחם ענישה אחד הנע בין 6 עד 18 חודשי מאסר בפועל.
- ת"פ 3518-11-18 **מדינת ישראל נ' אבו כפוף** (פורסם במאגרים) - הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן מסוג קנאביס והדחת קטין לסם. לפי עובדות כתב האישום המתוקן, מכר הנאשם, בן 18, לסוכן משטרה, סם מסוכן בשתי הזדמנויות, כאשר באחת מהעסקאות, היה מלווה בבני דודיו, בני 17. בעסקה הראשונה, מכר הנאשם לסוכן כ-10 גרם קנאביס בתמורה ל-200 ₪, ובעסקה השנייה, הביא הנאשם כ-44 גרם קנאביס לשוטר, ונעצר עם בני דודיו בטרם קיבל תשלום. בשל נסיבות העבירה, כאשר שתי העסקאות בוצעו בפער של ימים בודדים לאותו קונה, ובאותו מיקום, מצא מותב זה לקבוע מתחם ענישה אחד, הנע בין 9 ועד 21 חודשי מאסר בפועל.
- ת"פ 7833-06-21 **מדינת ישראל נ' יהודיאן** (פורסם במאגרים) - הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בשלוש עסקאות סחר בסם מסוכן מסוג קנאביס, עבירה אחת של אספקת סם מסוכן ועבירה אחת של החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית. לפי עובדות כתב האישום המתוקן, מכר הנאשם, תלמיד בתיכון, בשתי הזדמנויות, סם מסוכן לתלמידה אחרת מהשכבה בה למד, כדלקמן: באישום הראשון, מכר 4.5 גרם קנאביס תמורת 250 ₪; באישום השני, מכר 10.5 גרם תמורת 300 ₪; באישום השלישי, סיפק לה הנאשם סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל 7.57 גרם; באישום הרביעי, מכר 8.31 גרם תמורת 450 ₪ וכן, החזיק 5.163 גרם קנאביס לצריכתו העצמית. מותב זה קבע מתחם ענישה הנע בין 8 ועד 16 חודשי מאסר בפועל.
- ת"פ 5072-11-21 **מדינת ישראל נ' אבן עתמי** (פורסם במאגרים) - הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירה של קשירת קשר לעשות פשע, שלוש עבירות של סחר בסם מסוכן מסוג קנאביס; ועבירה של החזקת סם מסוכן מסוג קנאביס שלא לצריכה עצמית. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, מכר הנאשם לסוכן משטרה, סם מסוכן מסוג קנאביס בשתי הזדמנויות כדלקמן: 24 גרם תמורת 400 ₪; 14.85 גרם תמורת 300 ₪. בנוסף,

צירף תיק נוסף, אשר בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן בתיק הצירוף, מכר סם מסוכן מסוג קנביס לאדם אחר, במשקל של 7.08 גרם בתמורה ל-300 ₪. באותו מעמד, החזיק הנאשם 77.66 גרם שלא לצריכתו העצמית. מותב זה קבע מתחם ענישה הנע בין 10 ועד 20 חודשי מאסר.

בהקשר זה יש להדגיש, סקירת הענישה הנוהגת ומתחם העונש ההולם - אינם זהים. בבואו של בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם, עליו לשקול, בין היתר, את מדיניות הענישה הנוהגת, אך שיקול זה - כמובן אינו היחיד. בהתאם לסעיף 40ט' לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, בבואו של בית המשפט לקבוע מתחם ענישה, רשאי לקחת בחשבון מכלול שיקולים, בין היתר, נסיבות ביצוע העבירה; משך ההתנהגות העבריינית; מידת הפגיעה בערכים המוגנים; וכן, שיקולים נוספים.

במקרה דנן, השתמש הנאשם בבלדר, אשר ישנע עבורו את הסמים המסוכנים אל "לקוחותיו" ויביא אליו את הכסף שהתקבל מעסקאות אלו. את "שכרו" של הבלדר, "שילם" הנאשם בכך שסיפק לו סמים מסוכנים מסוג קנביס לצריכתו העצמית.

אם לא די בכך, החזיק הנאשם בסם מסוכן מסוג קנביס, שלא לצריכתו העצמית, בכמות המגיעה כמעט לכדי פי 5 מהכמות המוגדרת לצריכה עצמית, ובנוסף, החזיק ב-14 סיגריות שהכילו סם מסוכן מסוג קנביס.

לאור מספר עסקאות הסחר; הספקת הסמים ל"בלדר" מטעמו; האופרציה שניהל הנאשם; כמות הסם אותו החזיק הנאשם שלא לצריכתו העצמית; מוצא בית המשפט לקבוע מתחם ענישה הנע בין 9 ועד 22 חודשי מאסר בפועל.

קביעת הענישה בגדרי מתחם הענישה

לחובת הנאשם, הרשעות קודמות, בין היתר, בעבירות סמים.

אף המאסר המותנה בר ההפעלה לחובתו של הנאשם, לא הרתיע אותו מלעבור את העבירות.

תחילה, השתלב הנאשם בהליך טיפולי אינטנסיבי, אשר הוביל את באי כוח הצדדים ואת בית המשפט להעדיף את שיקולי שיקומו של הנאשם על פני שיקולי גמול והרתעה.

אלא, שהנאשם לא השכיל לאחוז היד שהושטה לעברו, ושב לצרוך סמים.

יתרה מכך, הפסיק הנאשם לשתף פעולה עם גורמי הטיפול ולא החל לרצות את צו השל"צ.

חרף האמור, לא אמר שירות המבחן למבוגרים נואש, אלא ניסה שוב ושוב לשלב את הנאשם במסגרות טיפול שונות.

אך הגם שהנאשם ערך פעם אחר פעם נסיונות טיפוליים - לא עלה בידו לגייס המוטיבציה וכוחות הנפש הדרושים על מנת לסיים בהצלחה.

סופו של יום, בית המשפט אינו יכול לכפות הליך טיפולי על מי שהמציאות מוכיחה, שאינו מסוגל לעמוד בו.

בנסיבות האמורות, לאחר שהוזהר הנאשם מספר פעמים מההשלכות של אי שיתוף הפעולה עם צו השל"צ וכן עם צו המבחן, אין מנוס מהשתת עונש מאסר בפועל.

בנסיבות האמורות, לאור התנהלותו של הנאשם והרשעותיו הקודמות, ראוי היה למקם את עונשו ברף הבינוני של מתחם הענישה, כפי שעתרה התביעה.

אולם, לאור הודאתו באשמה וכן לאור הנסיונות הטיפוליים שעבר הנאשם, כאשר הגם שהנאשם לא סיים הליכים אלה - לא נפתחו נגדו תיקים נוספים מאז הסתבכותו זו - תינתן לו הקלה בכך, שהעונש ימוקם בתחתית המתחם ואף יתאפשר לו לרצות את העונש בדרך של עבודות שירות, תוך הפעלת המאסר המותנה בן 8 החודשים מגזר הדין ת/2 - בחופף.

זאת, כמובן, בתוספת מאסר מותנה מרתיע, לבל יהיו הנאשם לעבור שוב עבירות דומות.

לצורך איזון התמונה הענישתית וכרכיב ענישה מרתיע נוסף - יתווסף סכום נוסף שיהיה בגדר עיצום כספי מסוג קנס, תוך שבית המשפט לוקח בחשבון את הקנס בסך 5,000 ₪ שכבר הוטל בגזר הדין המקורי.

לאור טיב העבירות, ולאחר שנמסר מפי הנאשם, כי הינו מכור לסמים ועודנו צורך סמים, מוצא בית המשפט, כי יש צורך של ממש בהרחקתו משימוש ברכב מנועי לתקופה משמעותית, ולהטיל פסילת רישיון בפועל ועל תנאי.

סיכום

לאחר שבית המשפט שמע טיעוני הצדדים על פה; עיין בראיות לעונש; עיין בתסקירי שירות המבחן למבוגרים; עיין בפסיקה שהוגשה; ולאחר ששמע דברו האחרון של הנאשם; גוזר על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. 9 חדשי מאסר בפועל;

ב. הפעל 8 חודשי מאסר על תנאי מגזר הדין ת/2, בחופף;

ג. סך הכל, ירצה הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל. בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס, ירצה הנאשם המאסר בדרך של עבודות שירות, מחלקה וטרינרית של עיריית באר שבע, רחוב המכונאי 7, באר שבע, 5 ימים בשבוע, שעות העבודה - בהתאם לממונים עליו במקום. על הנאשם להתייצב, ביום 18.06.23, שעה 08:00, במשרד הממונה על עבודות השירות במחוז דרום בשב"ס, ומשם ימשיך לריצוי העבודות בהתאם להנחיות שיקבל. הנאשם מוזהר, כי אי התייצבות לריצוי עבודות השירות; אי שמיעה להוראות הממונים עליו במשרד הממונה על עבודות השירות או במקום ריצוי עבודות השירות; אי שיתוף פעולה עם משרד הממונה על עבודות השירות בכל ענין שהוא, לרבות מסירת בדיקות - עלול להביא להפקעה מנהלית של צו ריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות, על כל המשתמע מכך;

ד. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973, שהיא מסוג פשע;

ה. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973, שהיא מסוג עוון;

ו. קנס נוסף בסך ₪ 5,000 או 45 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 5 שיעורים שווים ורצופים החל מיום 15.06.23 ובכל 06 לחודש שלאחר מכן. לא יועבר אחד התשלומים במועד - תעמוד היתרה לפירעון מידי;

ז. פסילה בפועל מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לרכב מנועי למשך 24 חודשים. על הנאשם להפקיד רשיונו, או תצהיר מתאים, במזכירות בית המשפט עד ליום העבודה שלאחר יום שחרורו ממאסר. מובהר לנאשם, כי החל ממועד זה - כל עוד לא הופקד הרשיון - יהיה הנאשם פסול מלנהוג, אך הפסילה לא תימנה;

ח. פסילה מקבל ומהחזיק רשיון נהיגה לרכב מנועי, בת 6 חודשים, על תנאי, תקופת התנאי - למשך 3 שנים מיום סיום הפסילה בפועל;

ט. השמדת הסמים - בחלופת תקופת הערעור.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים ולממונה על עבודות השירות בשב"ס.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, א' סיוון תשפ"ג, 21 מאי 2023, במעמד הצדדים.